

forinden den fulde Erstatning kan udbetales. Erstatningen skal nemlig ifølge Forordningen blandt Andet fastsættes pr. Tdr. Land afstaaet Jord. Dette medfører, at der maa finde en fuldstændig Opmaaaling af de indtagne Arealer Sted, hvilket ikke kan ske, forinden det endelige Banehegn er reist. Ligeledes kunne Erstatninger, navnlig for midlertidigt Tab og Skade, paaløbe lige indtil Banen aabnes for Færdselen. At det er Forordningens Mening, at Erstatningsbeløbene først skulle udbetales, naar Baneanlægget er fuldført, fremgaar ogsaa af dens Bestemmelse om, at Erstatningssummerne skulle forrentes med 4 pSt. indtil Udbetalingsdagen. For at de nævnte Omstændigheder imidlertid ikke skulle medføre, at Lodsæiere i alfor lang Tid skulle unddrages de dem tilkommende Erstatningsbeløb, har Ministeriet stedsse, naar Forlangende derom fremsættes fra Lodsæierens Side, forstudsvis udbetalt disse en saa stor Sum, som med Sikkerhed kunde forventes at ville tilkomme dem, altsaa dels Godtgjørelsen for Ulemper, dels et passende Beløb af Erstatningen for den afstaaede Jord. For Syd- og Vestbanens samt Ribebanens Vedkommende ere saadanne Forstuds, som det vil fremgaa af Statsregnskaberne for 1872—73 og 1874—75 udbetalte i et meget betydeligt Omfang. Med Hensyn til den endelige Berigtigelse af Expropriationsgodtgjørelse i Anledning af disse Baneanlæg skal man bemærke, at de reviderede Erstatningsberegninger vedkommende Banestrafningerne Lunderstov—Esbjerg, Esbjerg—Varde og Ringkjøbing—Holtstebro alt have været forelagte Lodsæiere, hvorefter samtlige Erstatninger vedkommende disse Baneanlæg alene, med Undtagelse af ganske enkelte, der ikke have kunnet medtages i Beregningerne, ere anviste af Ministeriet. For Banestrafningerne Ringkjøbing—Varde og Bramminge—Ribe ere Erstatningsberegningerne for Tiden under Udarbejdelse og ventes at kunne forelægges Lodsæierne i Lobet af førstkommande Mai eller Juni Maaned, hvorefter Erstatningsbeløbene for disse Baneanlægs Vedkommende ville blive anviste.

Forfaauidt Udvalget derhos har ønsket Oplysning om, hvorvidt det fordres, at Lodsæierne forinden Godtgjørelsens Udbetaling skulle producere Panteattest og eventuelt Panthavernes Samtykke til Udbetalingen, skal man bemærke, at Ministeriet i sin Tid har instrueret de kongelige Kommissarier ved Statsbaneanlægene om, i alle Tilfælde, hvor der ønskes Forstuds paa Erstatningssummen af over 40 Kr. at fikke sig Panthavernes Samtykke forinden Udbetalingen. Naar der derimod er Spørgsmaal om Udbetaling af den endelige Godtgjørelse, følger det vel af Bestemmelserne i Forordningen af 5te Marts 1845, at de Panthavere, der ikke give Møde forinden eller ved de paa Lovlig Maade tillyste Regnskabsmøder, hvori Erstatningsberegningen fremlægges, intet Retstræv have paa, at der skal tages Hensyn til dem ved Udbetalingen af Godtgjørelsessummerne. Omstændighederne kunne imidlertid ogsaa her medføre Nødvendigheden af at kræve Udskrift af Skjøde- og Panteprotokollen samt Panteattest, idet det ofte vanskeligt paa anden Maade kan godtgjøres, hvem der er de respektive Eiere. Det viser sig nemlig ikke sjældent ved Regnskabsmøderne, at der fremtræder ganske andre Personligheder, end opført i Retvisitionslisten, ligesom mange Erstatninger ere blevne fastsatte for Forringelse af Eiendomme, der ikke have været opførte i Listen, navnlig for Omveie og Ulemper ved at passere private Overløjersler. Det er imidlertid en Selvsølge, at forfaauidt de Paagjældende paa selve Regnskabsmøderne godtgjøre deres Berettigelse til Erstatningen, bliver der ikke senere affordret den Panteattest, og har man derhos ved Resterstatninger oftere troet at kunne asse fra Forlangende herom, naar Berettigelsen paa anden betryggende Maade godtgjøres. Lagationskommissionen har derhos paa Forlangende godtgjort Udgifterne til Panteattest, hvor den erkjendte ikke at have taget Hensyn dertil ved Fastsettelse af Bederlaget. Flere Gange er det først ved Indkrævning af Panteattest forhindret, at Beløb ikke ere blevne udbetalte Uberttiggede, navnlig Brugere i Stedet for Eiere."